

[Christophersen.]

pen for de berlingske typografer. Det var naturligvis det, der var hensigten, og derfor er der klart tale om en trussel, som får folk til at frygt at opgive et lovligt arbejde. Det kan vi ikke acceptere.

Vi accepterer heller ikke ulovlige fysiske blokader, der hindrer folk og virksomheder i at udføre et fuldt ud lovligt arbejde. Og selvfølgelig er det et klart forsøg på at organisere en ulovlig fysisk blokade, når 3.000 mennesker samles i Antonigade og de omliggende stræder, som hr. Glistrup talte om. Det er et klart forsøg på at organisere en blokadeform, som folketinget for ikke engang et år siden har pålagt regeringen at forhindre finder sted.

Vi accepterer heller ikke, at folk ikke kan færdes i fred, men generes og standses, når de er ude i et lovligt ærinde.

Dette er ting, som samfundet må og skal værgе sig mod med de midler, der står til samfundets rådighed. Det er regeringens klare pligt at sørge for, at det nu sker, og det er folketingets klare pligt at pålægge regeringen, at dette sker.

Derfor var det, at hr. Auken fremsatte et forslag om motiveret dagsorden, ikke alene på socialdemokratiets vegne, men også – hvad han ikke fik nævnt – på vegne af venstre, på vegne af det konservative folkeparti, på vegne af centrum-demokraterne, på vegne af det radikale venstre og på vegne af kristeligt folkeparti – og jeg kan forstå, at også fremskridtspartiet vil stemme for dette forslag. Det er et dagsordensforslag, der er stillet ud fra det synspunkt, at det nu bør slås klart fast, hvad det er, folketinget mener regeringen skal gøre.

I dagsordensforslaget starter folketinget med klart at fordømme de ulovligheder, der har fundet sted. Folketinget viser dermed sin holdning til tingene. Det er et dagsordensforslag, som klart opfordrer regeringen til at gennemføre den fornødne efterforskning af de begivenheder, der har fundet sted, uden tøven, dvs. hurtigst muligt, med de konsekvenser det så naturligvis kan få på forskellig vis. Det er en dagsorden, som slår fast, at nu skal regeringen sikre ved den nødvendige politimæssige indsats, at det, som ikke lykkedes forleden dag, nu kan lade sig gøre, nemlig at arbejdsledere, journalister, chauffører og andre trygt kan udføre deres lovlige arbejde. Det er endelig en dagsorden, som er en opfordring til regeringen,

og som dermed pålægger regeringen at drage omsorg for, at enhver form for fysisk blokade effektivt bringes til ophør. Det er klart en vide-reførelse, og det er også en understregning og en forstærkning af, hvad der blev sagt sidste sommer, og det er en beslutning, som, når den vedtages af folketinget, naturligvis også gælder fremtidige blokader af forskellig art.

Jeg vil gerne i dag opfordre folketinget til i størst mulig enighed at stemme for dette dagsordensforslag for dermed over for befolkningen klart at understrege, at der er en fast vilje i dette folketing til nu at sikre de helt elementære frihedsrettigheder i det danske samfund.

Poul Schlüter (KF):

Det er kommet så vidt, når det gælder borgernes retsbeskyttelse, og når det gælder den frie ret til at færdes lovligt, hvor man vil, at ord ikke længere er nok. Nu må der handling til. Det, vi har oplevet så tragisk omkring Berlinske Tidende de sidste døgn, er jo kun et eksempel. Samtidig oplever vi på universiteter, at kredse af studenter foretager ulovlig besættelse af allehånde bygninger, og at professorer, andre lærere og studenter, som gerne vil passe deres arbejde, forhindres deri. På mange områder har det danske samfund i den senere tid oplevet forsøg på terror, forsøg på pression, og nu vil befolkningens overvældende flertal ikke længere finde sig i det. Det samme bør gælde et overvældende flertal her i folketinget.

Det, vi taler om i dag, er ikke en faglig konflikt. Det, vi taler om i dag, er ikke gruppers ret til at gennemføre lovlige demonstrationer. Den antaster ingen af os. Det, vi taler om i dag, er, om samfundets myndigheder er i stand til at sætte således ind, at ethvert forsøg på ulovlig handling knægtet, som det bør.

Der er talt om fra regeringens side, at myndighederne er blevet sat ind over for de ulovlige fysiske blokader, og det er sandt. Men det er lige så vigtigt at fremhæve, at myndighedernes indsats ikke var tilstrækkelig til at sikre, at Berlinske Tidende kunne udkomme i fuldt omfang til tiden, og det er også uomtvisteligt, at medarbejdergrupper på Berlinske Tidende de sidste døgn har følt sig truet.

Det, vi oplevede i går med truslerne, er en vigtig side, men kun én side af sagen. Hvad var meningen med truslen om, at man ville offentliggøre navne og adresser? Meningen var jo ganske klart den, at de pågældende med-